

Nr 78.

Ankom till riksdagens kansli den 16 december 1939 kl. 9 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till viss ändring i förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa.

(2:a avd.)

I en den 10 november 1939 dagtecknad proposition, nr 74, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta, att förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa skall från och med dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, i nedan angivna del erhålla ändrad lydelse på sätt av det följande framgår:

Tulltaxe-nr	Statistiskt nr	Varuslag	Tilläggs-tull för 100 kg kronor
		Flyktiga vegetabiliska oljor, — — — — — —	
		— — — — — — — — — — — — — — — —	
		andra slag, i kärl eller förpackning vägande brutto:	
257	587	— — — — — — — — — — — — — — — — E	200: —
258	588	— — — — — — — — — — — — — — — — E	200: —
		<i>Anm. till nr 257—258 (stat. nr 587—588).</i>	
		1. För sprithaltiga essenser och extrakter, avsedda för beredning av alkoholhaltiga drycker, skall tilläggstull utgå med 1 000 kr. för 100 kg.	
		2. För flyktiga vegetabiliska oljor, som äro avsedda uteslutande för tillverkning av putsmedel för läderarbeten eller för skodon, skall tilläggstull icke utgå	

Till utskottet ha i anledning av förevarande proposition inkommit *dels* en den 21 november 1939 dagtecknad skrift från A.-B. Th. Winborg & C:o, *dels ock* en skrift av den 1 december 1939 från Rockströms essensfabrik.

I det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet har *departementschefen* anfört följande:

»Det förslag till skärpning av spritdrycksbeskattningen, som genom proposition den 14 oktober 1939, nr 49, framlades för riksdagen, innebar bland annat, att omsättningsskatten för sprit, avsedd för tillverkning av essenser

eller extrakter för beredning av alkoholhaltiga drycker, skulle höjas från 1 krona 40 öre till 10 kronor för liter. Förslaget blev i denna del av riksdagen bifallet. De nya skattebestämmelserna innefattas i förordningen den 31 oktober 1939 (nr 779) om ändrad lydelse av 2 § förordningen den 8 juni 1923 (nr 155) angående omsättnings- och utskänkningsskatt å spritdrycker.

Den sålunda genomförda skatteskärpningen torde påkalla höjning jämväl av tullen å sprithaltiga essenser och extrakter, vilka införas till riket för att användas till beredning av alkoholhaltiga drycker. Införsel av sådana essenser och extrakter förekommer redan nu i viss omfattning och kan, enligt vad det uppgivits, efter skatteskärpningen väntas komma att öka.

De varuslag, varom här är fråga, falla under tulltaxans rubrikgrupp 'Flyktiga vegetabiliska oljor, sammansatta eterarter (estrar) samt inom parfymindustrien eller vid tillverkningen av konfityrer, bakverk, drycker o. dyl. använda essenser och andra vällyktande ämnen, ej hänförliga till annat nummer, naturliga eller konstgjorda'. Tullen utgör, om förpackningen väger brutto 1 kilogram eller däröver, 200 kronor (tulltaxenr 257; stat. nr 587) samt eljest 300 kronor för 100 kilogram (tulltaxenr 258; stat. nr 588). I båda fallen tillkommer dessutom enligt förordning den 31 januari 1932 (nr 15) en tilläggstull å 200 kronor för 100 kilogram.

På grundval av beräkningar, som verkställets inom kontrollstyrelsen, torde tullhöjningen böra bestämmas till 8 kronor för kilogram. För att undvika en vidlyftig uppdelning i tulltaxan synes ändringen lämpligen kunna genomföras sålunda, att till tulltaxenr 257—258 i förenämnda förordning den 31 januari 1932 (nr 15) fogas en ny anmärkning av innehåll, att för sprithaltiga essenser och extrakter, avsedda för beredning av alkoholhaltiga drycker, tilläggstull skall utgå med 1,000 kronor för 100 kilogram. Tillämpningen av ett sådant stadgande kompliceras därigenom, att essenser och extrakter för beredning av alkoholhaltiga drycker icke på grund av sin beskaffenhet kunna utan vidare skiljas från essenser och extrakter, avsedda för tillverkning av icke alkoholhaltiga drycker, bakverk, konfityrer och dylikt. Det kunde visserligen tänkas, att tulltaxeringen, i likhet med vad som föreskrivits för vissa andra fall, grundades på intyg rörande den avsedda användningen av varorna. Enligt vad jag under hand inhämtat skulle emellertid ett intygsförfarande på detta område medföra betydande praktiska svårigheter särskilt med hänsyn därtill, att införseln till stor del sker genom agenter och handlande, vilka icke själva äro förbrukare av varorna. På grund härav synes ett obligatoriskt intygsförfarande icke lämpligen böra föreskrivas. Klart är emellertid, att generaltullstyrelsen, därest så skulle anses erforderligt, bör äga befogenhet påbjuda, att intyg om användningen skall avfordras i sådana fall, då tvekan kan råda rörande importerade essensers eller extrakters blivande användning.»

Utskottet.

Den av riksdagen beslutade höjningen av omsättningsskatten för sprit, avsedd för tillverkning av essenser eller extrakter för beredning av alkoholhaltiga drycker, bör självfallet medföra en motsvarande höjning av tullen å

sprithaltiga essenser och extrakter, vilka införas till riket för att användas vid framställning av dylika drycker. Utskottet har icke heller något att erinra mot den föreslagna anordningen för tullförhöjningens genomförande. Sålunda böra sådana sprithaltiga essenser och extrakter, som äro avsedda för tillverkning av icke alkoholhaltiga drycker samt bakverk, konfityrer och dylikt undantagas från tullförhöjningen. Det skulle därvid kunna ifrågasättas, huruvida icke såsom villkor för tillämpningen av den lägre tullen borde föreskrivas, att förbrukaren av varan avlämnar en av honom på tro och heder avgiven försäkran, att varan är uteslutande avsedd för sisberörda ändamål. Emellertid skulle ett dylikt obligatoriskt intygsförfarande, såsom även i propositionen framhållits, medföra betydande svårigheter. Beträffande ifrågasatt varuslag är nämligen antalet förbrukare så stort, att det vore praktiskt taget omöjligt att avfordra var och en av dem ett dylikt s. k. förbrukarintyg och detta så mycket mera som förbrukaren oftast är annan person än importören. Lämpligare synes då vara att i första hand söka grunda tulltaxeringen av varan på de upplysningar rörande dess blivande användning, som kunna vinnas genom å varans förpackning eller företedda fakturor befintliga varubenämningar eller andra beteckningar, förpackningens vikt och beskaffenhet i övrigt, namnet å mottagaren eller dylikt. Endast i det fall, att erforderliga upplysningar för varans attestering icke kunna på denna väg erhållas, synes intygsförfarandet böra tillgripas.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 74.

Stockholm den 16 december 1939.

På första särskilda utskottets vägnar:

ANDERS RÅSTOCK.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Åkerberg, Nilsson i Malmö, Eriksson i Ljusdal, Gustafsson i Benestad, Lindström, Berling, Andrén, Sjödahl, Sköldén, Mannerskantz, Ohlin och Öman; samt

från andra kammaren: herrar Råstock, Björklund, Svensson i Grönvik, Olsson i Gävle, Anderson i Norrköping, Andersson i Löbbo, Lövgren, Carlström i Södergården, Lundell, Bergström i Hälsingborg, Andersson i Dunker och Gustavson i Västerås.